Procesul unui grup de spioni, trădători și complotiști în slujba Vaticanului și a centrului de spionaj italian

Rechizitoriul procurorului militar special colonel Aurel Ardeleanu

In ședința de Vineri dimineață a procesului grupului de spioni și complotiști în slujba Vaticanului și a centrului de spionaj italian, procurorul militar special, d. col. Aurel Ardeleanu și-a desvoltat rechizitoriul.

Țara noastră, care stă cu hotărîre în rândul țărilor care luptă pentru apărarea păcii, pentru construirea socialismului, pentru făurirea unei vieți fericite și îmbelșugate a oamenilor muncii, a avut în mod constant de înfruntat uneltirile și atacurile calomnioase din partea ațâțătorilor la un nou război.

Poporul nostru muncitor, condus de clasa muncitoare, în frunte cu partidul său, răsturnând puterea burghezo-moșierească și consolidând independența națională a țării noastre, a pășit cu hotărîre la construirea bazei economice a socialismului. Stăpân pe soarta sa, poporul nostru muncitor își construește o viață nouă, fericită, fără burghezie și împotriva burgheziei.

De aceea, foștii exploatatori răsturnați și stăpânii lor din afară își intețesc eforturile lor pentru a-și recâștiga pozițiile pierdute.

Procesul pe care-l judecăm astăzi a dovedit cu putere toată hidoșenia crimelor și legăturilor dintre serviciile de spionaj imperialiste în activitatea lor de subminare dusă împotriva Patriei noastre.

Ancheta și desbaterile procesului au dovedit într'adevăr, pe deplin, că centrele de spionaj ale serviciilor imperialiste își uneau eforturile lor criminale, făcând schimb organizat de informații între ele, sub conducerea și îndrumarea spionajului american.

S'a dovedit deasemenea că agenți ai spionajului imperialist americano-englez, camuflați în diplomați, au susținut împreună activitatea criminală de subminare dusă de elementele dușmane din interior.

Cu deosebită vigoare a apărut în decursul anchetei și desbaterilor legătura intimă și de colaborare ce a existat între serviciul de spionaj al Vaticanului și serviciul de spionaj al cercurilor marshallizate italiene.

Tovarăși judecători

Cu prilejul desbaterilor acestui proces, pe care îl judecați astăzi dvs., a ieșit la iveală în mod neîndoelnic, că unul din dușmanii cei mai înverșunați ai poporului nostru este concernul internațional, Vaticanul.

Această caracatiță capitalistă, care și-a întins tentaculele sale peste o mare parte a globului pământesc, stăpânită de „prinții bisericii romano-catolice", mari latifundiari, bancheri și acționari la diferite întreprinderi industrialo-bancare, este în slujba politicii magnaților din Wall-Street, de pregătire și deslănțuire a unui nou război mondial.

Vaticanul, centrul întregii organizații religioase catolice, are strânse relații cu burghezia capitalistă, fiind el însuși posesorul unor mari capitaluri și latifundii.

Este deci explicabilă poziția Vaticanului, care luptă pentru păstrarea și mărirea imenselor capitaluri adunate din exploatarea cruntă și jefuirea milioanelor de oameni ai muncii.

Intr'adevăr, principalul administrator al averii „sfântului Scaun", Nogar, este unul din cei mai mari magnați ai finanței din Italia. El este vicepreședintele celei mai mari bănci din Italia —Banca Comercială Italiană — și membru în Consiliul de Administrație a 30 de companii. Adjunctul său la Vatican, marchizul Sachetti, este proprietarul a 25.000 ha. pământ și membru în conducerea „Băncii din Roma", a doua bancă din Italia după importanța sa. Vaticanul stăpânește în Italia 40 de bănci centrale și câteva sute de bănci mici, cu ajutorul cărora el ține în mâinile sale 400 miliarde din cele 600 miliarde lire ale întregii economii italiene.

Nepotul Papei, contele Giulio Paceli, este președintele societății pe acțiuni a Căilor Ferate din Sud-Est și controlează în acelaș timp compania de gaze naturale din Roma. Un alt nepot al Papei, Marco Paceli, este conducătorul companiei „Pantanela", care posedă fabrici de macaroane, mori mari și numeroase alte societăți pe acțiuni. Vaticanul posedă în industria chimică și în industria electrică acțiuni în valoare de câteva miliarde lire. Tot Vaticanul mai stăpânește, prin intermediul administratorului său principal, Nogar, și uzinele de explozibile „Monte Cattini".

In Franța, Vaticanul are investite mari capitaluri. El controlează Banca Parisului și a Olandei, Banca „Worms" care a colaborat cu cercurile lui Petain și Banca de evidență în fruntea căreia este un membru al organizației catolice a frăției „Inima lui Isus".

Vaticanul are investite mari capitaluri și în Germania Occidentală. In Anglia, în întreprinderile comunale din Argentina, în minele de aramă din Bolivia și întreprinderile de cauciuc ale Braziliei, în industriile spaniole și ale altor țări.

Vaticanul are investite în diferite bănci și întreprinderi din USA capitaluri în valoare de 35 miliarde franci, în America Latină, Anglia și Germania Occidentală, capitaluri în valoare de 60 miliarde franci, iar în Franța peste 200 miliarde de franci.

In setea sa de a aduna cât mai mari bogății, Vaticanul nu s'a dat înlături de a investi sume mari de bani în tripourile din Biaritz, Dauville, Vichy și în special la Monte Carlo, în a cărui conducere este acelaș Nogar, precum și în casele de toleranță din America de Sud, pornind de la principiul afaceriștilor că „banii nu au miros".

Vaticanul este deasemenea în strânse legături de afaceri cu trustul Morgan, care se îngrijește de speculațiile sale financiare în USA.

In ultimii ani, ierarhia catolică a fost demascată într'o serie întreagă de mari speculații, care i-au adus însemnate venituri.

Vaticanul și ierarhia conducătoare catolică din țările burgheze au început, chiar în primele zile după victoria Marei Revoluții Socialiste din Octombrie, să ia parte activă la toate comploturile și la intervenția armată a imperialiștilor împotriva U.R.S.S.

După distrugerea armatelor fasciste la Stalingrad, când a devenit clar că hitleriștii vor pierde războiul, Vaticanul a depus toate sforțările pentru a salva Germania hitleristă și Italia fascistă de la prăbușirea totală, prin mijlocirea încheierii unei păci separate între acestea și statele apusene, care participau la coaliția anti-hitleristă.

El a susținut comploturile cercurilor conducătoare din U.S.A. și Anglia, care aveau drept scop să nu permită desvoltarea democratică a țărilor europene după război, să împiedice popoarele Europei de a lua puterea în propriile lor mâini.

Politica de după război a Vaticanului a fost determinată în întregime de planul expansionist al imperialiștilor americani, care tinde la dominația mondială.

Pius al XII-lea și episcopii catolici susțin politica ațâțătoare la un nou război, pe care cercurile conducătoare din U.S.A. și Anglia o duc împotriva U.R.S.S. și împotriva țărilor de democrație populară.

Pentru promovarea politicii sale criminale, Vaticanul a organizat o vastă rețea de spionaj căutând să folosească în acest scop organizația bisericii catolice din întreaga lume, pe care caută s'o transforme în rețea de spionaj, diversiune și sabotaj, îndreptată împotriva popoarelor libere și pentru menținerea jugului exploatării asupra sutelor de milioane de oameni ai muncii din țările capitaliste.

Pentru intensificarea activității subversive împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară, Vaticanul a înființat instituții speciale la Roma, care se ocupă cu pregătirea specială a elementelor destinate spionajului și diversiunilor.

Astfel, la Roma, funcționează un organ „Colegiul Papal pentru Problemele Ruse", denumit pe scurt „Rusicum", în care se găsesc tot felul de trădători fugiți din țările de democrație populară, care primesc o pregătire specială pentru a duce activitate subversivă.

Un alt centru de spionaj și diversiune este așa numitul „Institut al Orientului", specializat în activitatea de născociri de minciuni și calomnii îndreptate împotriva U.R.S.S. și țărilor de democrație populară. Acolo, în acel centru, sunt pregătiți spionii, diversioniștii și teroriștii destinați pentru activitatea criminală în țările de democrație populară.

Deasemenea, pentru lărgirea activității sale de spionaj, pusă în slujba scopurilor agresive ale imperialismului american, Vaticanul a organizat o școală specială de doi ani, pentru pregătirea spionilor. La această școală sunt primiți preoții romano-catolici, care după ce urmează un curs special de spionaj și studiază una din limbile țărilor din Europa Răsăriteană, sunt trimiși la slujba „bisericească" în aceste țări.

Totodată, Vaticanul a deschis la Milano și Veneția cursuri speciale de un an pentru pregătirea de radio-telegrafiști în scopul activității subversive în țările de democrație populară. Cursurile sunt înzestrate cu cel mai modern material american și se desfășoară sub conducerea instructorilor americani.

Toate aceste măsuri Vaticanul le ia împreună cu organizațiile militare și de spionaj din U.S.A.

In Februarie 1949 a avut loc, la Vatican, o conferință secretă în care s'a hotărît să se întărească campania de calomnii și defăimare împotriva lagărului păcii și al democrației și, mai înainte de toate, împotriva U.R.S.S.

După această conferință a urmat un decret papal, prin care au fost excomunicați toți catolicii care susțin mișcarea pentru pace și securitatea internațională.

Acest decret și-a găsit aplicațiunea și în țara noastră, prin rețeaua de spionaj a Vaticanului. Acuzatul Gatti a declarat că agentura de spionaj dela Alba Iulia i-a transmis cererea de excomunicare a preoților catolici din regiune, care au aderat la mișcarea pentru pace.

Vaticanul și vârfurile catolice sprijină în mod activ imperialismul americano-englez, în organizarea comploturilor împotriva țărilor de democrație populară, în scopul restaurării capitalismului.

In Polonia, Ungaria, Cehoslovacia, România, Albania, vârfurile conducătoare ale bisericii catolice au fost în strânse legături cu regimurile reacționare burghezo-moșierești care au existat în aceste țări.

Insăși biserica catolică din aceste țări era mare proprietară de pământ, iar clericii, conducători ai acestei biserici, în majoritatea cazurilor se trăgeau din familiile aristocrației latifundiare, astfel încât nu este de mirare că aceștia au dus o luptă îndârjită împotriva confiscării pământului de la moșieri și predării acestor pământuri țăranilor.

Din îndemnul Vaticanului, aceiași episcopi catolici s'au opus naționalizării întreprinderilor și băncilor, încercând să împiedice efectuarea transformărilor democratice din țările de democrație populară.

Procesele conducătorilor clerului catolic din Ungaria, cardinalul Mindszenty și Grösz, au arătat întregii lumi că arhiepiscopia catolică a fost centrul comploturilor împotriva puterii populare din Ungaria.

Procesul Rajk a dovedit deasemenea că, în activitatea de subminare și de spionaj dusă împotriva țărilor de democrație populară, Vaticanul merge mână în mână cu clica fascistă a lui Tito.

La procesul grupului de clerici catolici din Cehoslovacia, care a avut loc în Aprilie 1950, s'a stabilit că unele mânăstiri din această țară au fost folosite pentru păstrarea de armament și pentru acțiuni de spionaj de către serviciile de spionaj americano-engleze în slujba cărora se găseau unii din clericii bisericii catolice.

La procesul spionilor și diversioniștilor care a avut loc în orașul Tirana-Albania, în Mai-Iunie 1950, s'a stabilit că șefii bandelor de complotiști, care activau împotriva Republicii Populare Albania, au fost în strânse legături cu Vaticanul și cu cercurile marshallizate din Italia, Vaticanul acordându-le și ajutor financiar.

Procesul bandei de spioni și trădători care a avut loc în Iunie 1950 în țara noastră, a demascat și arătat în parte rolul de spioni ai foștilor reprezentanți ai Vaticanului din R.P.R., care folosind situația lor diplomatică au încercat să se amestece în treburile interne ale țării noastre.

Datorită acestei activități a lor, acești dușmani au fost expulzați din R.P.R.

Procesul din Iunie 1950, ca și cel de astăzi, dovedesc din plin că Vaticanul nu se dă înlături dela nimic în activitatea sa de subminare a țărilor de democrație populară și că organizațiile sale îndeplinesc în mod direct ordinele serviciului de spionaj american.

Acolo unde se pregătesc comploturi împotriva păcii și a democrației, împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, acolo pretutindeni intră în acțiune și vârfurile reacționare catolice.

Activitatea actuală a Vaticanului și ierarhiei catolice servește scopurile criminale războinice ale imperialiștilor americano-englezi.

Vaticanul a slujit întotdeauna imperialismului cel mai agresiv, a slujit pe Hitler până la prăbușirea lui, după care a trecut în slujba continuatorilor acestuia, sălbatecii agresori imperialiști americano-englezi.

Desbaterile acestui proces au dovedit strânsa legătură dintre Vatican și Hitler, sprijinul dat de Vatican expansiunii cotropitoare a hitlerismului, contribuția Vaticanului la crearea unei coloane a V-a în țara noastră.

Intr'adevăr, acuzatul Pacha, episcop romano-catolic de Timișoara și Banat, cu aprobarea expresă a Vaticanului, s'a pus cu totul la dispoziția lui Hitler pentru aducerea la îndeplinire a planurilor criminale ale acestuia, împotriva poporului nostru.

Iată cum redă audienta la Hitler ziarul german „Temeswarer Zeitung" nr. 37 din 17 Februarie 1934:

„EPISCOPUL DR. PACHA IN AUDIENȚA LA CANCELARUL HITLER"

Timișoara, 16 Februarie

„După informații din Berlin postul de radio Ostmark a anunțat că episcopul diocesan din Timișoara dr. Augustin Pacha și deputatul dr. Franz Kräuter au fost primiți în audiență de cancelarul Adolf Hitler".

Comunicatul din Berlin a anunțat următoarele:

„Cancelarul Reichului, Hitler, a primit Joi la prânz, în prezența locțiitorului său, ministrul Reichului, Hess, pe episcopul timișorean dr. Augustin Pacha, care a apărut însoțit fiind de vice-președintele fracțiunii germane din România, dr. Frantz Kräuter, și de conducătorul Uniunii Germanilor Catolici din străinătate, Scherer. Episcopul Pacha, care a fost prezentat ca reprezentant al germanilor din Europa de Sud-Est, a transmis Cancelarului salutul svabilor din Banat și a cerut binecuvântarea Domnului asupra marei opere a cancelarului Hitler, pe care acesta a făurit-o în interesul reînoirii și redeșteptării germanilor".

Acuzatul Pacha, socotind că „binecuvântarea cerului" nu este un ajutor eficace, îl sprijină pe Hitler într'un mod mai efectiv.

Intr'adevăr, imediat după înapoierea sa dela Berlin, el convoacă în palatul său episcopal din Timișoara, pe ciracii săi și le prezintă planul de fascizare a germanilor din Banat.

In acest plan, conform dispozițiunilor exprese ale Vaticanului, acuzatul Pacha a depus o activitate febrilă în vederea fascizării tineretului catolic german din școlile și organizațiile catolice.

Activitatea pro-hitleristă a lui Pacha este permanent urmărită de Vatican, care prin nunciul apostolic din București, Andrea Cassulo, îndeamnă pe acuzatul Pacha să lărgească și să intensifice această activitate.

Vaticanul, pe linia sprijinirii pregătirilor războiului anti-sovietic, mobilizează rețeaua sa de spionaj în serviciul lui Hitler. Pentru a înnăbuși lupta anti-fascistă a maselor populare, condusă de clasa muncitoare, în frunte cu Partidul Comunist, Vaticanul dă dispoziții agenturilor sale de spionaj să identifice pe luptătorii anti-fasciști, pe comuniști, organizațiile și activitatea lor.

Deslănțuirea criminalului război împotriva Uniunii Sovietice este marcată printr'o sporire a activității de spionaj a Vaticanului în folosul lui Hitler.

In urma loviturilor nimicitoare date bandelor hitleriste de către glorioasa Armată Sovietică, Vaticanul ordonă spionilor săi să sporească la maximum activitatea lor criminală, în nădejdea că prin acțiunea lor hoardele hitleriste vor putea fi ajutate.

După distrugerea de către Armatele Sovietice a hitlerismului, Vaticanul se grăbește să-și schimbe stăpânul prăbușit, punându-se în slujba Wall-Street-ului.

Acuzații Pacha și Waltner, în declarațiile lor, ilustrează această schimbare de stăpâni, relatând discursul rostit de spionul american O'Hara, numit de Vatican regent al Nunciaturii Apostolice la conducerea centrului de spionaj papal la București. Ei arată că O'Hara a explicat episcopilor romano-catolici că a primit misiunea dela americani, de a conduce întreaga rețea de spioni din România, pe care Vaticanul o pune în slujba serviciului de spionaj american.

In vederea promovării intereselor sale criminale și ale patronilor săi din Wall-Street, Vaticanul, prin organizațiile sale din țara noastră, nu s'a dat înlături nici dela cele mai murdare, mai josnice, mai obscurantiste și șarlatanești mijloace, pentru a îmbrobodi pe cei naivi și creduli.

Astfel, spionii O'Hara și primul său ajutor, auditorul Nunciaturii Del Mestri, au creat „cazul" călugăriței Cotoi Maria Ionela, despre care pretindeau că prezintă fenomene supranaturale, ca: viziuni, comunicări cu Maica Domnului, apariții misterioase de pete de sânge pe corpul călugăriței și altele.

In dosar există copia raportului de expertiză medicală făcut de Dr. Contantinescu lui O'Hara, prin care acesta arată că pretinsele stigmate ale Mariei Cotoi sunt automutilații provocate cu corpuri tăioase și care o califică pe aceasta, o psihopată. L-ați auzit pe dr. Constantinescu, sub prestare de jurământ, declarând că toată această pretinsă minune nu este altceva decât abila manevrare a unei nenorocite nebune, de către acești odioși mistificatori.

Dar Maria Cotoi nu este utilizată pentru prima oară.

Intr'adevăr, în 1948, în apropierea mânăstirii Obreja, unde locuia atunci Maria Cotoi, își avea sălașul o bandă teroristă. Membrii acestei bande capătă niște manifeste instigatoare date de Maria Cotoi, scrise chipurile după dictarea Maicii Domnului.

Tovarăși judecători

In vasta activitate dușmănoasă dusă de Vatican împotriva poporului nostru, un loc deosebit îl ocupă activitatea de spionaj. Rețeaua de spionaj creată de Vatican, cu mulți ani în urmă, în care acuzatul Pacha a acționat încă din momentul hirotonisirii sale ca episcop, în 1923, iar acuzații Waltner și Heber din 1934, respectiv 1936, a fost pusă de Vatican după prăbușirea lui Hitler la dispoziția imperialismului american, care a preluat toate fostele agenturi hitleriste.

Cu cinism O'Hara i-a mărturisit acuzatului Waltner ceeace dealtminteri acesta știa de mult că nu este vorba de informații bisericești, ci este vorba de informațiuni cu caracter specific de spionaj și care sunt destinate Legației Americane.

El a mai mărturisit deasemenea că, scopul întregii acțiuni era de a furniza imperialiștilor americano-englezi, pretextul pentru intervenția în treburile noastre lăuntrice și pentru a ușura această intervenție.

Slugi ale Vaticanului, slugi ale imperialismului american, acuzații Pacha, Waltner și Heber au lucrat într'un mod atât de acoperit și au dat informații atât de numeroase, încât primesc felicitări dela O'Hara pentru banditeasca lor activitate.

După isgonirea din țară a celui mai mare moșier și unul din cei mai mari capitaliști, ultimul Hohenzolern, Del Mestri împărtășește acuzatului Waltner frământarea șefului său O'Hara. Se iau măsuri speciale de siguranță. Acuzatul Pacha arde personal arhiva secretă ajutat de acuzații Waltner și Heber. Se interzice legătura directă între acești rezidenți și Nunciatură. Ei se vor prezenta de acum înainte la Episcopia din București, de unde vor înștiința telefonic printr'un anumit consemn pe Del Mestri de venirea lor, acesta urmând să vină în ascuns la Arhiepiscopie, pentru a lua legătură cu agenții săi.

Vaticanul ia măsuri ca în cazul isgonirii din țară a personalului Nunciaturii Apostolice, să nu fie zădărnicită activitatea rețelei sale de spionaj. O'Hara pune bazele unei noi organizații de spionaj mai conspirativă, mai perfecționată, în cadrul acțiunii informative, denumită „Jakab".

Ce probleme trebuiau rezolvate în cadrul acestei noi organizări?

1. Cine să colecteze informațiile.
2. Unde să se centralizeze ele.
3. Cum să fie scoase din țară.
4. Cum să fie realizată legătura între cel care centraliza informațiile și cel care le scotea din țară.
5. Cum să se asigure permanența rețelei în caz de goluri produse prin arestări.

1. Prima problemă își găsea soluția prin dublarea agenturilor informative, rezidentul dublură pentru Timișoara fiind acuzatul Boroș Adalbert, recrutat în acest scop încă în Decembrie 1948.

2. Informațiile nu se vor mai centraliza de acum înainte într'un singur loc, ci cele dela agenturile din Timișoara și Ardeal vor fi transmise preotului canonic Schubert, iar cele dela preoții greco-catolici Tătaru, Rotaru, Todea, Mihoc și alții, la parohul bisericii italiene din București, acuzatul Clement Gatti.

3. Sarcina scoaterii din țară a informațiilor îi revenea acuzatului Gatti, care le trimitea la Vatican, prin intermediul centrului de spionaj italian din București.

4. Acuzatul Gatti transmitea personal fostului ministru al Italiei Scammacca, iar în lipsa acestuia, însărcinatului de afaceri italian Dr. Puri Purini, toate informațiile primite prin surorile sociale, cei doi diplomați care conduceau centrul de spionaj italian îngrijind de transmiterea lor la Roma prin curierul diplomatic al Legației Italiei.

5. Sistemul colectării și transmiterii informațiilor se sprijinea în București pe acuzații Schubert, Gatti, cele trei călugărițe și centrul de spionaj italian. Planul „Jakab" cuprindea o serie întreagă de înlocuiri în cazul arestării unora din elementele sistemului.

Astfel, apare că elementele de frunte ale acțiunii „Jakab" erau acuzații Schubert și Gatti.

Acuzatul Schubert hirotonisit clandestin episcop, ca și acuzatul Boroș, în vederea mârșavei acțiuni de spionaj, era personajul central, el însuși purtând numele „Jakab". Acuzatului Schubert i s'a încredințat acest loc de frunte deoarece era cunoscută Vaticanului perfidia și ura sa de moarte împotriva regimului nostru. Deși martorii și ceilalți acuzați au arătat bogata sa activitate, totuși cu toate confruntările făcute, atât la primele cercetări, cât și în fața instanței, el a căutat să se mențină pe poziția de minimalizare a faptelor sale.

Nici nu-i de mirare că un exemplar ca acuzatul Schubert poate să tăgăduiască cu nerușinare însăși evidența.

In cadrul planului „Jakab", acuzatul Schubert îndeplinea rolul cheie.

Al doilea element important în rețeaua de spionaj a Vaticanului, acuzatul Gatti, a fost ales pentru această afacere murdară, deoarece se credea că fiind preot al bisericii italiene, posesor al unui pașaport de serviciu, legăturile sale cu Scammacca, cu Dr. Puri Purini și cu acuzatul Pintori, vor părea normale, înșelând astfel vigilența organelor autorității de Stat, după cum normale puteau să pară, el fiind călugăr franciscan, rapoartele sale cu franciscanii Rotaru, Tătaru, Mihoc, Ritti și alții.

El a fost recrutat pentru această activitate mârșavă de către Scammacca, care i-a cerut în mod insistent să intre în rețeaua de spionaj.

Importanța pe care o avea acuzatul Gatti în cadrul serviciului de spionaj, reiese și din aceea că, în momentul în care Puri Purini avea motive să creadă că activitatea acuzatului Gatti este descoperită și că deci el poate fi arestat, i-a cerut să părăsească cât mai repede țara, pentru a nu demasca centrul italian de spionaj.

Intr'adevăr, tovarăși judecători, aici nu este vorba de o acțiune izolată, sau numai de acțiunea centrului de spionaj al Vaticanului. Activitatea acestuia se împletește cu activitatea centrului de spionaj italian, care preia, din momentul plecării din țară a spionilor dela Nunciatura Apostolică, legăturile cu rețeaua de spionaj a Vaticanului.

Centrul de spionaj italian, are și el o veche și îndelungată activitate ticăloasă.

Acuzații și martorii au arătat că acest centru, constituit la adăpostul imunității diplomatice de către unii reprezentanți diplomatici italieni, a funcționat cu numeroase agenturi încă din 1937, de când, printre alții, acuzatul Pintori și-a început activitatea de spionaj. Acuzatul Pintori a funcționat în acea vreme la așa zisul Institut de Cultură Italiană al cărui director, Bruno Manzone, era unul din principalii agenți ai spionajului italian.

Agentura de spionaj a acuzatului Pintori, cuprindea unele elemente din fosta agentură a lui Manzone, preluată dela acesta în momentul plecării lui din țară, în 1950, ca acuzatul Topa, precum și elemente noi recrutate de către acuzatul Pintori, ca acuzatul Lazăr Ștefănescu și alții.

Acuzatul Pintori nu era decât unul din agenții serviciului de spionaj italian. In fruntea acestui serviciu de spionaj se găsea fostul ministru al Italiei la București, Scammacca, Dr. Puri Purini actual prim secretar, Dr. Cezare Regard, fost prim secretar al Legației, cel de al doilea secretar Dr. Alvaro Beltrani, dr. Paris, vice-consul, Americo Rosa, vice-consul și funcționarul legației, Giacomelo.

Centrul italian de spionaj din București, avea constituite pe întreaga țară propriile sale agenturi de spionaj conduse la Timișoara de inginerul Viganti, fost agent consular, la Câmpina de ing. Leza, la Sibiu de ing. Bertolotti, fost agent consular, la Arad de ing. Rosi, la Galați de ing. Cargueiii și la Cugir de Beneveti.

Printre agenții spionajului italian, cei care au dus o activitate mai accentuată au fost acuzații Topa și Lazăr Ștefănescu.

Acuzatul Topa, vechi politician, a cărui viață este un drum de renegări și trădări, a fost la început membru al partidului național democrat, apoi ministru al dictaturii carliste, membru în partidul liberal, și și-a încheiat cariera ca spion.

Alături de acuzatul Topa, în galeria trădătorilor de patrie se situează acuzatul Ștefănescu Lazăr, în rețeaua serviciului de spionaj italian, cu o și mai bogată activitate.

Fost manist, Lazăr Ștefănescu s'a strecurat după 23 August 1944 în Frontul Plugarilor până în Comitetul său Central și în Marea Adunare Națională, folosind posturile de încredere pe care le-a deținut, pentru a lovi mișelește în poporul muncitor și în cuceririle lui democratice.

Cu o nestăpânită ură acuzatul Lazăr Ștefănescu a cules și a transmis acuzatului Pintori, după un plan de informații, datele cele mai variate din domeniul secretelor de stat și secretelor militare, precum și din viața economică și politică a Statului nostru.

Impreună cu acuzatul Săndulescu, acuzatul Lazăr Ștefănescu a constituit gruparea teroristă denumită „partidul socialist creștin". Această grupare contrarevoluționară contând pe intervenția anglo-americană, își propunea răsturnarea regimului nostru de democrație populară și slujind interesele de clasă ale burgheziei și moșierimii, propovăduia luarea de la țărani a pământurilor expropriate și înapoierea lor moșierilor, transformarea bunurilor comune ale poporului în proprietate capitalistă și desființarea suveranității și independenței noastre naționale, prin aducerea stăpânirii imperialiștilor americano-englezi și a desmățatei lor culturi în țara noastră.

Astfel, într'un manifest redactat de ei se preconiza măsura ca:

„pământurile să fie redate proprietarilor și industria să fie trecută în mâini particulare".

Banditii au întocmit și o imundă fițuică denumită de ei „proect de constituție", în care prevedeau lichidarea mărețelor cuceriri revoluționare ale poporului nostru. Ei preconizau în acest manifest subversiv punerea economiei noastre naționale la dispoziția capitaliștilor din țară și din străinătate, educarea tineretului în spiritul naționalismului șovin și al obscurantismului, precum și alte măsuri criminale îndreptate împotriva oamenilor muncii.

In vederea înfăptuirii planurilor lor criminale, conducătorii organizației, acuzații Săndulescu și Ștefănescu, au redactat manifeste subversive în care instigau populația la acte de sabotaj, de nesupunere față de legile Statului și la teroare împotriva conducătorilor Partidului și Guvernului.

Acuzatul Ștefănescu a arătat în declarațiile sale că:

„In manifestele difuzate de membrii organizației, se punea ca sarcină pregătirea de acte teroriste împotriva conducătorilor Republicii Populare Române și a activiștilor de Partid, în acest sens lansându-se chemarea de a lupta cu arma, cuțitul și toporul".

Concepută în folosul claselor exploatatoare și împotriva celor ce muncesc, gruparea teroristă „partidul socialist creștin" nu putea să aibă și nu a avut nici un sprijin de masă.

Cu toate eforturile depuse, acuzații Săndulescu și Lazăr Ștefănescu nu au reușit să strângă în rândurile ei decât un număr ridicol de netrebnici.

Disproporția caraghioasă dintre amploarea criminală a gândurilor lor bandite și inexistența mijloacelor de a le realiza, a împins pe clovnii aceștia care se închipuiau făuritori de lanțuri pentru poporul nostru muncitor, să creieze din imaginație comitele și paracomitete pe care le completau în terfeloagele lor cu nume de persoane fictive.

Ei făceau aceasta mai ales pentru a capta interesul imperialiștilor americano-englezi, făcându-i să creadă în existența unei grupări de ample proporții, capabilă să joace rolul coloanei a 5-a în momentul intervenției armate americano-engleze.

Pe aceeași linie de sprijinire și încurajare a elementelor teroriste pe care nădăjduește să se reazime agresiunea imperialiștilor americano-englezi, Vaticanul și centrul de spionaj italian au pus la dispoziția încercărilor de constituire de bande teroriste, sume de milioane venite de peste ocean.

Fostul ministru Scammacca cunoștea numele spionilor plătiți ai Vaticanului și le distribuia direct sau prin acuzatul Gatti arginții trădării.

Centrul de spionaj italian a mai adăugat încă un mijloc de sprijinire a elementelor teroriste. Prin acuzatul Pintori el a făcut legătura dintre elementele teroriste din țară și grupul de trădători români de peste granită.

Slujind interesele aceluiaș stăpân, Vaticanul și centrul de spionaj italian săvârșesc mai departe crimă după crimă, după cum fiecare din ele au făcut spionaj, au încurajat și sprijinit organizațiile subversive și bandele teroriste. Vaticanul și centrul de spionaj italian au organizat scoaterea frauduloasă din țară a spionilor pe care vroiau să-i folosească în afară și a uneltelor lor ticăloase aflate în primejdie de a fi arestate pentru activitatea lor criminală.

Astfel, Nunciatura Apostolică din București, prin secretarul personal al lui O'Hara, Kirk, a trecut fraudulos în Jugoslavia cu ajutorul călugăriței Wulff Elisabeta, pe trădătorul Greceanu, conducătorul agenturii de spionaj denumită „ajutorul catolic". Prin aceeași Elisabeta Wulff, spionul Del Mestri a încercat să treacă peste frontieră pe șoferii Nunciaturii, care la curent cu activitatea sa de spionaj, fiind pe punctul de a fi arestați, puneau în primejdie însăși existența centrului de spionaj al Vaticanului.

Cu aceeași activitate ticăloasă se ocupa și centrul de spionaj italian, fostul ministru Scammacca dirijând personal operațiile de trecere frauduloasă a frontierei.

Deasemenea Vaticanul și serviciul de spionaj italian au făcut afaceri pe scară întinsă cu negocierea și transferul de valută și diverse alte valori, călcând dispozițiunile legale și urmărind subminarea economiei și monezii noastre naționale.

Astfel, prin mijlocirea și după dispozițiunile fostului ministru Scammacca, membrii centrului de spionaj italian, printre care și acuzatul Pintori, au scos din țară, folosind curierii diplomatici, numeroase valori ca: aur, monezi de aur, zeci de mii de dolari și franci elvețieni, bijuterii, blănuri, covoare și alte obiecte valoroase.

Tot călcând dispozițiile legale, a negociat și acuzatul Pacha vinderea de dolari prin intermediul acuzatului Heber și a ascuns în biserica din Becicherecul Mic, un kilogram aur.

Spioni, trădători, ațâțători la asasinate și sabotaj, sprijinitori ai bandelor teroriste, jefuitori, contrabandiști și speculanți, iată adevărata față a galeriei de netrebnici puși în slujba celor mai înrăiți dușmani ai omenirii, imperialiștii americano-englezi.

Tovarăși Judecători,

Acuzații din boxă, spionii în sutană ai Vaticanului, agenții spionajului americano-englez, toți acești trădători ai patriei și poporului muncitor, au dovedit prin faptele lor mârșave, că sunt dușmani înrăiți ai poporului. Fiind crescuți în spiritul fățărniciei, al minciunii și înșelăciunii, al afacerismului, al ideologiei canibalice fasciste, rasiste, ei s'au pus de multă vreme în slujba celor mai reacționare forțe politice, stăpâniți fiind de ura bestială față de oameni, față de pace.

El au uneltit din umbră din ce în ce mai ascuns, mai perfid, împotriva patriei și poporului nostru și prin activitatea lor trădătoare au lovit în interesele patriei noastre, Statului nostru.

Hienele acestea furioase vor război, vor pârjol, distrugere și moarte. Deaceea s'au și angajat ele în slujba celor mai sângeroase bestii pe care le-a cunoscut omenirea până acum, bestiile imperialiste americano-engleze.

In fața lor însă stă neclintit zidul de nepătruns al partizanilor păcii.

Pe întreg pământul sutele de milioane de oameni întăresc prin semnăturile lor, prin acțiunile și munca lor, hotărîrea nesdruncinată de a apăra pacea, de a apăra fericirea, de a apăra viața.

Popoarele libere sdrobesc fără cruțare pe toți acei care, în slujba dolarului american, vor să nimicească viața.

Poporul nostru muncitor nu poate tolera în mijlocul său asemenea creaturi, asemenea criminali. Poporul nostru este un popor care iubește pacea, iubește viața liberă, iubește progresul.

Deaceea, în numele sutelor de milioane de oameni simpli din lumea întreagă, care aspiră la un viitor luminos, în numele poporului nostru muncitor, care construește bazele neîncetatei sale înfloriri, în numele victoriei cauzei păcii, în numele vieții, cer pentru toți acuzații condamnarea cea mai aspră.

A urmat rechizitoriul procurorului, d. cpt. magistrat Ovidiu Teodorescu.

★

După o suspendare de 15 minute a ședinței au început pledoariile apărării.

In ședința de după amiază, după ce în continuare avocații și-au desvoltat pledoariile, președintele tribunalului a dat ultimul cuvânt acuzaților.

Cu aceasta, desbaterile procesului au luat sfârșit, sentința urmând a fi pronunțată Luni 17 Septembrie 1951, ora 12.

SPORT

LA ZI

Astă seară, cu începere dela ora 19, are loc pe terenul Centrului de Antrenament Nr. 2, întâlnirea de box dintre reprezentativele orașelor București și Galați. Această întâlnire se desfășoară în cadrul competiției „Cupa R.P.R." și promite match-uri interesante, dat fiind, că, în cele două selecționate figurează elemente valoroase.

Iată programul complet al reuniunii:

Cat. muscă: Grădinaru A. (G) — Iulian M. (B)
Cat. Cocoș: Donici I (G) — Mândreanu (B)
Cat. pană: Sfoian N. (G). — Zamfirescu Gh. (B).
Cat. semi-ușoară: Pelcin I. (G) — Pânzaru M. (B).
Cat. ușoară: Marinescu Gh. (G). — Punguță I. (B).
Cat. semi-mijlocie: Sighinaș P. (G) — Schwartz I. (B).
Cat. mijlocie mică: Al. Blank (G). — Ciobanu M. (B).
Cat. mijlocie: Șuit N. (G). — Simion Gh. (B).
Cat. grea: Iosif Gh. (G). — Furesz E. (B)

● **PE TERENUL B.R.P.R.** din str. Dr. Staicovici, se va desfășura astăzi partida de football contând pentru divizia secundă, dintre Spartak București și Locomotiva Galați.

Jocul va începe la ora 16.30 și va fi condus de d. Gh. Dragomirescu (Ploești).

● **VELODROMUL** Dinamo a găzduit Joi după amiază o reuniune ciclistă în cadrul căreia s'au încercat tentative de record.

Noui recorduri au fost stabilite de alergătorul Ioniță (CCA) și alergătoarea Venera Vasilescu (Dinamo). La proba 200 m. cel mai bun timp a fost realizat de Voicu (Dinamo): 13 3 sec.

500 m. lansat băieți. Voicu (Dinamo): 35 sec.

1000 m. start de pe loc: Ioniță (CCA): 1:15,2 (record).

500 m. lansat fete: V. Vasilescu (Dinamo): 39,6 sec. (record).

● **IN CADRUL** campionatului de călărie al R.P.R. care se desfășoară pe hipodromul Băneasa-Trap astăzi au loc probele de viteză categoria ușoară, categoria mijlocie și categoria grea.

● **ASTAZI** și mâine are loc în Capitală, finala concursului de lupte pentru echipele de categoria II-a.

Concursul are loc pe terenul Centrului de Antrenament Nr. 2 astăzi cu începere dela ora 16 și va continua mâine dela ora 8.30

● **JOCUL DIVIZIONAR** de handball C.C.A. — Metalul (Sibiu) se dispută Duminică dimineața la ora 10 pe terenul Spartac B.R.P.R.

● **COLECTIVUL** sportiv al ministerului Transporturilor — Asociația Locomotiva — organizează Duminică un concurs de viteză pe circuit pe traseul din parcelarea Floreasca.

PESTE HOTARE

● **Praga.** In cadrul unor concursuri atletice care au avut loc la Praga, tânărul atlet Skobla (C. K. D. Sokolovo) a egalat recordul cehoslovac la aruncarea greutății. El a realizat 16,20 m. La proba 2000 m. marș, atletul Balsan a stabilit un nou record cehoslovac cu timpul de 8:17,8 min.

● **Sofia.** In cinstea celei de a șaptea aniversări a eliberării Bulgariei de către glorioasa Armată Sovietică, sportivii bulgari au organizat o ștafetă al cărei traseu a măsurat 17 km. Victoria a revenit echipei asociației „Udarnic" care a parcurs distanța în 49:37 min.

● **Chiev.** Innotătoarea Tamara Guseva a stabilit un nou record unional la proba de 300 m. liber. Ea a parcurs această distanță în 4:03,6 min.

● **Praga.** In disciplinele sportive din cadrul competiției de masse „Jocurile Sportive ale Tineretului" au participat 401.000 de tineri și tinere.

● **MOSCOVA 14** (Agerpres). — La campionatul unional de șah pe echipe care se desfășoară în prezent în orașul Tbilisi urmează a fi disputată runda finală. Inaintea întâlnirilor decisive, primul loc în clasament îl ocupă echipa RSFSR care a totalizat 29 puncte. Urmează echipa orașului Moscova cu 27 puncte. Echipa RSS Ucrainiană se află pe locul 3 cu 26 puncte, iar pe locul 4 sunt șahiștii din Leningrad cu 24 puncte. Lupta pentru dobândirea titlului de onoare de campion al URSS devine extrem de grea datorită faptului că în ultima rundă se întâlnesc echipele care au obținut cele mai bune rezultate.

● **MOSCOVA, 14** (Agerpres). — In cadrul competițiilor de atletism ale Asociației sportive „Dinamo" care au avut loc la Harcov, tânărul mărșăluitor Bruno Iunk, în vârstă de 22 ani a obținut un mare succes, stabilind un nou record mondial la proba de 15 km.-marș. Iunk a parcurs distanța în timpul de 1h. 8'8", bătând recordul mondial de 1h. 9'23" care aparținea sportivului român Paraschivescu din 1949.

Tânărul sportiv sovietic Bruno Iunk, a stabilit de asemenea două noi recorduri unionale în probele de 20 km. și în proba de 1 oră. El a mărșăluit într'o oră 13.222 km. ameliorând cu 86 m. vechiul record. Distanța de 20 km. a fost parcursă de Iunk în timpul de 1h. 4'3", timp mai bun cu 4" decât cel precedent.

LUPTA PENTRU UN PACT AL PĂCII IN FRANȚA

(Urmare din pagina I-a)

au chemat pe locuitori să-și pună semnăturile pe cererea de încheiere a unui Pact al Păcii.

Forma cea mai răspândită și eficace a luptei pentru un Pact al Păcii o constitue micile adunări populare, adunările locatarilor unui apartament, ai unui imobil, ai lucrătorilor unui atelier, ai unei secții dintr'o întreprindere, oameni care se cunosc bine între ei. Discutarea chestiunilor referitoare la război și pace se face la aceste adunări într'o atmosferă de libertate, fără niciun fel de formalități. Organizatorii adunărilor chiamă pe cei prezenți să schimbe păreri despre propunerea Consiliului Mondial al Păcii de a se cere celor cinci puteri să semneze un Pact al Păcii. La urmă, participanții la adunare își pun semnăturile pe Apel și se obligă să țină asemenea adunări în alte părți. Fiecare adunare populară de acest gen poate să constitue un comitet permanent al păcii.

Organizarea adunărilor populare se întregește cu strângerea de semnături izolate pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Mii de agitatori partizani ai păcii plini de abnegație vizitează locuință după locuință, stând de vorbă cu fiecare persoană sau cu fiecare grup de persoane. Ei strâng semnături pe străzi, în piețele de alimente, în metropolitan, în autobuze și trenuri.

In lupta pentru un Pact al Păcii dau dovadă de multă inițiativă în Franța consiliile departamentale ale păcii. De pildă, Consiliul păcii al departamentului Sena a lansat agende de buzunar pe a căror fiecare filă este imprimat textul Apelului. Cu ajutorul acestei agende fiecare activist al luptei pentru pace poate să strângă semnături oriunde și în orice împrejurări. Presa democrată locală, acordând ajutor partizanilor păcii, oglindește în mod sistematic mersul campaniei pentru un Pact al Păcii, face propagandă pentru cele mai bune metode de strângere de semnături și arată lipsurile.

Guvernul René Pleven, căutând să zădărnicească mișcarea partizanilor păcii pentru un Pact al Păcii, interzice adunările de massă în favoarea păcii, permițând în acelaș timp fascistului De Gaulle să lanseze chemări fățișe la instaurarea unei dictaturi fasciste în Franța.

Din ordinul guvernului, prefectul Parisului a dat o ordonanță care interzice colectorilor de semnături să intre în case. Portarii imobilelor sunt obligați să cheme poliția de îndată ce în casă apar colectori de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii. Totuși, numeroși portari sunt ei înșiși colectori activi de asemenea semnături.

Mișcarea maselor populare din Franța pentru încheierea unui Pact al Păcii crește. Milioane de francezi și franceze, împreună cu sute de milioane de oameni din alte țări, care nu doresc un nou război, vor spune ațâțătorilor la război „Nu" și vor obliga pe conducătorii marilor puteri să semneze un Pact salvator al Păcii.